



**INAUGURACIÓ 30 DE NOVEMBRE, 19.00H
FINS EL 03 DE FEBRER DE 2018**

Ens plau presentar l'exposició dedicada a Joan Ponç i a Joan Brossa, que inaugurarem el proper dijous 30 de novembre, i on mostrarem obres de dos dels artistes més significatius en la recuperació de l'art d'avantguarda al nostre país després de la guerra civil, units per una afinitat creativa i personal des de finals dels anys 40 fins a principis dels 50 i units també a la història de la Galeria Joan Prats, on exposarien en diverses ocasions.

El 1982, Joan Brossa va mostrar per primera vegada en l'exposició a la Galeria Joan Prats els seus poemes objecte i visuals, poemes que realitzava des del 1954 i que eren aleshores pràcticament desconeguts pel públic. Més endavant, es mostrarien en altres exposicions a la galeria de Barcelona (1989, 1995, 1997) i de Nova York (1989), i a la Fira de Basilea (1989). D'altra banda, Joan Ponç comença la seva col·laboració amb la Galeria Joan Prats el 1978, amb l'exposició *Fons de l'ésser*. També exposaria el 1983, *Nocturns*, el 1987 amb dibuixos de l'època Pre-Dau Al Set, el 1994 i 1996 amb dibuixos de la *Suite Géométrica* i el 1980 a la fira FIAC a París.

En paraules d'Arnau Puig, en el text realitzat per aquesta exposició, "Un temperament i tarannà de la dimensió del d'en Brossa gairebé estava obligat pel destí a trobar-se amb algú, en Joan Ponç, que baixava dels núvols". Aquest gust per la màgia, l'endevinació i l'ocult seria un dels punts d'unió entre els dos artistes, els quals es van conèixer el 1946. Aquell any publicarien junt amb Arnau Puig i Enric Tormo l'únic número de la revista "Algol", que volia ser un revulsiu davant l'immobilisme i la pèrdua d'idealisme dels seus contemporanis. Proposaven una renovació de la mirada que es troba també en els monotips que Ponç va realitzar per acompanyar els exemplars de la revista i que s'allunya de la figuració naturalista predominant en l'art espanyol de l'època.

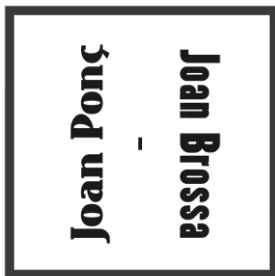
A més d'aquest interès per les noves formes artístiques, les obres de Brossa i Ponç coincidien temàticament en una preocupació i una crítica a la societat, junt amb l'interès per la cultura popular, el teatre i la màgia que ja apuntàvem. Per això, en aquells anys, es van anar succeint les col·laboracions entre els dos: el llibre inèdit *Parafaragaramus* (1948), dos números de la revista "Dau Al Set" (gener, 1949 i un inèdit), el llibre *Em va fer Joan Brossa* (1951), on apareix un retrat de Joan Brossa per Joan Ponç, considerat el retrat més directe i sincer que hagi tingut el poeta. La relació Brossa-Ponç va quedar plasmada també en els poemes de Brossa al·lusius a Ponç i en diversos dibuixos de Ponç: els *Dibuixos podrits* (1947) i *les Metamorfosis* (1947), la suite *Joan Brossa-Joan Ponç* (1947), la coberta del llibre *Dragolí* de Brossa (1950), o el gouache *Brossa, Brossa* (1950), que mostrem en aquesta exposició.

Brossa i Ponç van ser en el seu moment dos capdavanters en la renovació estètica, seguint els passos de J.V. Foix i Joan Miró. Brossa, que havia conegut Miró el 1941 a través del barretaire i mecenes Joan Prats, a casa de J.V. Foix, els posaria en contacte amb Joan Ponç. *Dau Al Set* ajudaria a restablir els ponts amb l'avantguarda d'ADLAN, impulsat per Joan Prats i Joaquim Gomis, i del GATCPAC.

Després d'aquest període d'afinitat i creativitat, el 1953 Joan Ponç marxà a Brasil, i cadascun dels dos artistes va continuar el seu camí. A la seva tornada a Catalunya, el 1962, Brossa era ja molt lluny del magicosurrealisme i es movia per una antipoesia lligada a la realitat mentre feia experiments plàstics del que seria la seva poesia visual. El seu vincle s'aniria diluint. Per a Brossa, Ponç quedaria lligat a "Dau Al Set".

Aquesta exposició pretén mostrar les trajectòries dels dos artistes: una primera part, amb obres del període "Dau Al Set", el moment de major afinitat entre Joan Brossa i Joan Ponç, i una segona part de l'exposició, amb obres posteriors, que permeten veure llurs evolucions en l'àmbit plàstic, i que s'emmirallen de la mateixa manera que en la suite *Joan Brossa-Joan Ponç* (1947).

GALERIA JOAN PRATS



INAUGURACIÓ 30 DE NOVEMBRE, 19.00H
FINS EL 03 DE FEBRER DE 2018

JOAN BROSSA (Barcelona, 1919-1998), poeta, dramaturg i artista plàstic, fou un dels fundadors de la revista "Dau Al Set", juntament amb Ponç, Cuixart, Arnau Puig, Tàpies i Tharrats, i autor d'una obra interdisciplinària, caracteritzada per l'experimentació amb el llenguatge i la utilització de tot tipus de tècniques i estils. El 1960 va participar, convidat per Joan Miró, en l'exposició *Poètes, peintres, sculpteurs* a la Galerie Maeght de París, a la vegada que començava a col·laborar amb el mateix Miró i Tàpies i, més tard, amb artistes com Alfons Borrell, Chillida, José Niebla, Perejaume, entre d'altres. En l'àmbit internacional, va participar en importants exposicions com les biennals de São Paulo (1994) i de Venècia (1997). Entre les exposicions individuals destaquen les realitzades al Musée d'Art Moderne de Céret i al Musée de Collioure (1990); al Centre International de Poésie de Marsella; al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, de Madrid (1991); a la Kunstmuseum Malmö, Suècia (1993); a la Fundació Pilar i Joan Miró de Palma de Mallorca (1994); al Museo de Arte Contemporáneo de Monterrey i al Museo de Arte Carrillo Gil de Mèxic; al Museum Fridericianum de Kassel i a la Städtische Galerie de Göppingen, Alemanya (1998), entre d'altres. Després de la seva mort, el 2001 la Fundació Joan Miró de Barcelona li va dedicar una important mostra antològica i el 2017 el MACBA presenta l'exposició *Poesia Brossa*, una revisió del treball de l'artista a través dels llibres, les recerques plàstiques, el teatre, el cinema, la música, les arts d'acció, etc.

JOAN PONÇ (Barcelona, 1927 - Saint-Paul-de-Vence, França, 1984) va ser un pintor cabdal dins de l'escena d'avantguarda durant la postguerra espanyola. Fundador de la revista "Dau Al Set", juntament amb Brossa, Cuixart, Arnau Puig, Tàpies i Tharrats, es mantindria fidel als principis estètics del grup al llarg de la seva extensa trajectòria. Després d'un breu pas per París, va viure a Brasil, on va crear el grup L'Esplai i on va exposar al Museu de Arte Moderna de São Paulo (1954 i 1956). El 1964 tornà a Catalunya, el mateix any que la Galeria René Metras de Barcelona li organitzà una exposició retrospectiva. El 1972 s'edita la monografia *Universo y magia de Joan Ponç* de Mordechai Omer i el 1978 el Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris li dedica una important exposició individual. La seva obra ha estat exposada a importants museus i centres d'art com Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía de Madrid; Artium de Vitoria-Gasteiz; Bonner Kunstverein de Bonn; Museo de Arte Carrillo Gil de Mèxic; The National Museum of Art of Romania de Bucharest; Fondation Maeght de Saint-Paul-de-Vence, entre d'altres. El 2017, la Fundació Catalunya La Pedrera de Barcelona, presenta l'exposició *Diàbolo*, una nova interpretació antològica de l'obra i la figura del pintor, des dels anys quaranta fins als vuitanta.

Per facilitar-vos més informació i imatges, contacteu: galeria@galeriajoanprats.com

GALERIA JOAN PRATS